

Sangen om Nora og Jens

(Mel: My Bonnie is over the ocean)

En ung mann, hvis far var Elias,
Jens Petter Olai var hans navn,
la ut i fra Vinkfjordens holme
- forlot der foreldrenes havn

Han reiste til tante Johanna
i Nordfold, og der fikk han se
ei yndig og vakker ung dame
- ho Nora fra Lakså var det

*Nora, Nora –
ganske snart oppsto det søt musikk
Jens og Nora –
et "ja" fra hverandre de fikk*

Først bosatte de seg i Vinkfjord
Men Holmen gav utrygge kår
Så ferden den gikk inn til Nordfold,
og Alvenes, etter fem år

For Nora og Jens var det viktig
at fisket ble prioritert
De valgte et sted nærme sjøen
En husmannsplass ble etablert

*Stevik, Stevik –
Lyngrabben ble deres nye hjem
Beinhardt arbeid –
det var hva som ventet dem*

Til bygging av fjøs og av bolig
og dyrking av jorda til før,
det krevdes av armer og rygger
utholdenhet og styrke stor

Tross armod og slit, var de rike,
for perlene kom på en snor
Petrine kom først, så Kristine
til glede for far og for mor

*Anna, Ottar –
Så fulgte Olga og så Johan
Hans, Elias –
Karen var ”sistemann”*

Når matmangel fnyste og truet
og veien var kroket og lang
så hadde de fisken i havet
- og Jens var en fisker av rang

Og styrke de fant i hverandre
- en skulder å støtte seg på
Med troen på Herren som anker
en lysning i mørket de så

*Sent og tidlig –
”Alle i arbeid” var første bud
Ung og gammel –
kvinne, mann, jente og gutt*

På mennene Lofoten kalte
og kvinner og barn ble igjen
På mødrene ansvaret hvilte:
Oppdragelse, småbruk og hjem

Så skjedde det i enogtredve
at huset med ett stod i brann
De berget det lille de kunne
Mens fiskerne satte mot land

*Sorg og kaos –
Likevel fantes ei annen råd:
Gjenoppbygging
med god hjelp de startet på*

Om sjølberging handlet det meste
av arbeid de gjorde den gang
Fra Torvhaugen til utmarksslotte,
fra vedhogst til barking av garn

Om pappa og mamma var opptatt
var besteforeldrene der
Med vilje og tid til å lytte
- i barnebarns lek være nær

*Gode minner –
Nora og Jens gav oss ikke få
Tider kommer
og likeså tider skal gå*

Med tiden ble Stevik til Berglund
Og Jens satte sitt siste garn
Nå samles vi mange år etter
Og barnebarns barn har fått barn

And some of us went to America
To settle down over the sea
But still we all share the same memories
They bind you together with me

*Bring back, bring back
Bring back the memories to me, to me
Here in Steigen
forever my roots will be*

Frode Hansen juni 2002